

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci

žalobkyně: **Bc. M. Ř.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2016, č. j. x,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2016, č. j. , se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí ze dne 5. 8. 2016, č. j. x. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), snížila žalobkyni od 16. 9. 2016 výši

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku OSSZ Praha – východ ze dne 29. 6. 2016 poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalovaná nepostupovala v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, který jí ukládá zjistit náležitý stav věci, neboť posudkový lékař v posudku ze dne 21. 10. 2016 vyslovil pochybnosti, zda by pokles pracovní schopnosti žalobkyně nemohl být hodnocen dle jiných zdravotních postižení, avšak pro nedostatek podkladů nemohl tyto pochybnosti odstranit. Bylo tak povinností žalované potřebné podklady vyžádat nebo alespoň poskytnout prostor žalobkyni pro jejich doplnění. Jak vyplývá z lékařské zprávy opatřené žalobkyní, neurolog skutečně zjistil kořenové dráždění, které by odůvodňovalo odlišné posouzení příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyně se dále s odkazem na lékařskou zprávu z ortopedicko-traumatologické kliniky a zprávu z neurologie domnívá, že je její zdravotní postižení závažnější a má významnější dopad na pokles pracovní schopnosti. Rovněž podle ní žalovaná porušila § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), neboť v posudku uvedla, že pokud by proběhlo navýšení o maximálně možných 10% pro další zdravotní postižení, nedošlo by ke změně stupně invalidity. Dle citovaného ustanovení se však zvýšení poklesu pracovní schopnosti nepodmiňuje změnou stupně invalidity. V posudku pak také zcela chybí důvod změny stupně invalidity a není tak zřejmé, proč ke změně invalidního důchodu došlo, přestože je její zdravotní stav stejný, což odporuje rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je ve správním řízení vázána odborným lékařským posouzením. Posudky vypracované posudkovým lékařem OSSZ a svým posudkovým lékařem považuje za objektivní, přičemž zdravotní stav žalobkyně byl dostatečně zjištěn a kvalifikovaně posouzen. Žalovaná proto setrvala na závěrech žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Při jednání u soudu účastníci setrvali na svých písemných podáních.
5. Ze správního spisu v dané věci soud především ověřil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 8. 2016, č. j. xx, snížila žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s tím, že invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 5 469 Kč měsíčně. Vyšla přitom z posudku OSSZ Praha - východ ze dne 29. 6. 2016, č. j. LPS/2016/1492-PY_CSSZ, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 50%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položka 9d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění.

6. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 14. 9. 2016 námitky, v nichž nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu, neboť se domnívá, že ten odpovídá i nadále invaliditě třetího stupně. Poukázala na to, že invalidní důchod jí byl přiznán ve věku 18 let pro postižení, se kterým se již narodila. Její zdravotní stav se od té doby nezlepšil, naopak se dle lékařů může spíše zhoršovat. Rozvíjení páteře je prakticky nemožné, neboť je fixována a dochází tak k většímu namáhání ostatních oblastí, k čemuž připojila kopii lékařské zprávy prof. D. ze dne 29. 8. 2016. V řízení námitkách pak nechala žalovaná vypracovat svoji lékařskou posudkovou službu další posudek o zdravotním stavu žalobkyně (posudek ze dne 21. 10. 2016, čj. LPS/2016/988-NR-STC_CSSZ), který (pokud jde o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti) dospěl ke shodnému závěru jako shora citovaný posudek OSSZ. S odkazem na tyto závěry pak žalovaná shora již označeným rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své prvostupňové rozhodnutí.
7. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
8. Vzhledem k tomu, že žalobkyní uplatněné žalobní námitky se týkají nedostatečných skutkových zjištění žalované, pokud jde o posouzení zdravotního stavu žalobkyně, resp. souvisejících nedostatků odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, je nutno předeslat, že posouzení toho, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav či posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám; tedy sám zdravotní stav žalobkyně nepřezkoumává, ani tak činit nemůže. Zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudková činnost předpokládá odborné lékařské znalosti a znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek vypracovaný posudkovou komisí je jedním z důkazů v soudním řízení a soud jej hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Nejsou-li namítány odlišné vady řízení, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 6 Ads 158/2012-24, případně č. j. 6 Ads 11/2013-20). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho

rozhodující příčinu
v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží.

9. Soud s ohledem na výše reprodukovanou argumentaci žalobkyně doplnil dokazování v dané věci o posudek posudkové komise ze dne 23. 6. 2017, č. j. 2017/1713-PH, která po osobním vyšetření odborným ortopedem a po rozboru dostupné lékařské dokumentace (včetně ortopedického nálezu prof. MUDr. V. D., CSc., ze dne 29. 8. 2016, na který žalobkyně poukazovala v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí i v žalobě a dále žalobkyní předložené neurologické nálezy MUDr. I. T. ze dne 1. 12. 2016 a 14. 2. 2017) uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je postižení pravé dolní končetiny s nepohyblivým kolenním kloubem a hlezenním kloubem. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o zdravotní postižení uvedené v kap. XV odd. B pol. 9e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici stanoveného procentního rozmezí 60% - 70%, přičemž s ohledem na postižení páteře byla zvolena horní hranice 70%. Podle citovaného posudku byla při posouzení OSSZ i při posouzení v námitkovém řízení žalovanou zdravotní postižení žalobkyně nesprávně hodnocena podle položky 9d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ačkoliv se jednalo o větší postižení, které odpovídá položce 9e, neboť byla omezena i hybnost hlezna, přítomna výrazná svalová atrofie a zkrat končetin.
10. S ohledem na uvedené závěry posudkové komise, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak soud hodnotí posudek posudkové komise jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. V tomto ohledu jsou tedy žalobkyní uplatněné žalobní námitky důvodné. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neprávne vyhodnotila zdravotní postižení žalobkyně, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, jako postižení mírnější. Proto soud napadené rozhodnutí žalované zrušil pro jeho nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
11. V navazujícím řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlédnout i k citovanému posudku posudkové komise ze dne 23. 6. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.) a přezkoumatelným způsobem na základě řádně zjištěného skutkového stavu ve věci žalobkyně opětovně rozhodnout.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyně, která byla ve věci úspěšná, přiznání náhrady nákladů nepožadovala. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. června 2018

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
samosoudce